

Inspekční hodnocení ve stávající podobě:

- je zprávou o plnění cílů a povinností daných zákonem a dalšími předpisy;
- nemůže systematicky využívat výsledky vlastního hodnocení škol, protože každá škola ho provádí jinak;⁹
- není dostatečně vypovídající o pokroku školy, a to jak pro zřizovatele, tak i pro rodiče, i to je důvod, proč inspekční zprávy nejsou dostatečně využívány pro hodnocení školy;
- neposkytuje školám očekávanou míru metodické podpory pro zlepšování jak během samotné inspekce, tak ve formě inspekčních zpráv.

Stávající externí hodnocení školy zajišťované Českou školní inspekcí je vnímáno odbornou veřejností pozitivně, zejména jako objektivní informace o tom, jak škola plní své povinnosti.

Inspekční zjištění pomáhá školám odstraňovat nedostatky, a to jak formální, tak v zajišťování kvalitního vzdělávání.

Účastníci vyjadřovali souhlas s posílením poradenské role ČŠI, zejména ti, kteří měli dobrou zkušenost s inspekční činností. Souhlasili s tím, že již dnes „nepřímá poradenská činnost“ vlastně probíhá při projednání závěrů inspekčního hodnocení anebo při hodnocení hospitací.

Diskuse ukázala, že zřizovatelé až na výjimky s inspekčním hodnocením školy zatím většinou systematicky nepracují. Zejména pro většinu zastupitelů a rodičů nemá dostatečnou vypovídací hodnotu. Většina aktérů nepožaduje žádné zásadní změny v inspekčním hodnocení, ale požaduje větší důraz na zpětnou vazbu, na zaznamenání vývoje školy a jejího posunu v jednotlivých kritériích. Inspekční zpráva by měla plastičtěji popsat to, v čem je škola dobrá nebo nadprůměrná a v čem by se měla zlepšit. V tomto směru by pedagogická veřejnost uvítala jistou formu poradenství a posílení zpětnovazební funkce inspekčního hodnocení, nikoli transformaci inspekce na poradenskou agenturu.

Odpovědi ředitelů, učitelů a zřizovatelů v anketním šetření ukázaly, že z hlediska vlivu na zlepšení výsledků žáků není hodnocení školy Českou školní inspekcí či zřizovatelem považováno za prioritní a že změny v tomto směru jsou záležitostí delšího časového úseku. Rychleji proveditelná by měla být změna v roli a hodnocení ředitele školy. Odpovědnost za změny v externím hodnocení má nést ČŠI a za změny v hodnocení ředitelů především zřizovatel a MŠMT.

Z šetření potřeb aktérů jasně vyplynula shoda na tom, že zřizovatel má dostatek informací i odborných kapacit pro to, aby mohl hodnotit školu po stránce ekonomické. V této oblasti školy očekávají od zřizovatele také metodickou pomoc. Zcela jiná je situace u hodnocení kvality školy v oblasti pedagogického procesu a výsledků vzdělávání.

⁹ Změna legislativy v roce 2012 zrušila koncept povinného vlastního hodnocení formou neveřejné zprávy.